

6. juul. 612.

jäge ära jaama. Oli do tüki aega
jaond, siis akkas do uuaastarna, gai
wesi juho wahanend. Do jäi weel
kukkgas, jälle akkas - weel jõi, ja
ikka weel, ago wesi ei wahanend.
Siis do gaus ja wannus laeatas ning
needis, - ago ajata. Hüimaks akkas
da aijaft aw saama, et wesi dak-
ka need wälga woolas. Si beab ba-
randud ning hil beasdetud saama,
möttles wanabagan, ja uttas meel
sa samolaid gisquma. Sai do tüki
aega gisqunud, gaus da need
duusti, woi mäslis tappi, dappis
sellega uno dakka augu ginni ning
akkas uueste beaals jäge quiwak
jaomo. Do jäi ning märkkas bea-
gi, et wesi jäuudis wahanes. Wana-
saadanaal oli ra meel. Do kukkgas
natuks ning akkas uueste beaals
küüd wahanes wesi weel jäuudsamis
nonda, et lifut weel kätja beal oli.

juul 613. X

Sonaga tüli wallgelinnid luutfusel,
ja geeritas qorra gaki wanaba-
gano gahal immer, Wanabagan
uno fuures säemus ei kannid ^{wallgelinnid} sa-
kalegi, waiid läpetas jäge. Wallge-
linnid tüli ning dämmas Dopi
dakka ära. Wesi oli wanasaadanaal
hakitfelt gaa, sellehärast akkas
nüüd jägena wälja woolama.
Wanabagan märkkas seda gii
gaki, wöttis fiisgi uno wiimse
jäu gakko ning gattfus omi.
Siis do neelas, neelas, bewittas
fiidams säiega ja jälle neelas,
ago mido rakkgem gärist alla
läts, seda anam jäofis dakka
wälja. Kui do nüüd nägi, et asi
anam ei aidand, däuufis do ulla,
diamppis jällegu wafsdamsad
ning gisqus uno garwu. Päit
oli wallgelinnu fiis. Do gaus